

tionen. Efterat det nyvalgte Folkething har negtet den Efterbevilling paa de her omhandlede Udgifter, som blev søgt ved Tillægsbevillingsloven for 1878—79 (Folkethingstid. Sp. 3251—52), kunne vi, naar de samme Foranstaltninger nu forelægges Statsrevisionen til Bedømmelse for de derved foranledigede Udgifters Vedkommende, ikke gjøre anden Indstilling end den:

at de paagjældende, baade reelt og formelt u hjemlede, Udgifter ikke passere.

Dresing og Levy, der mene, at der med Hensyn til de afvigende Opfattelser, der havde vilst sig under Behandlingen af det i Folkethinget den 9de November 1878 fremførte Forslag til Lov om et midlertidigt Laan til St. Croix Kommune m. m., var en særdeles Opfordring tilstede for Regjeringen til ved Udsendinge herfra at søge tilveiebragt større Klarhed om Aarsagerne til Oprøret paa St. Croix og om Midlerne til saavidt mulig at sikkre Dens Fremtid saavel som om den ved Oprøret foraarsagede Skade, til Grundlag for de Forslag, der maatte blive at forelægge Rigsdagen, skjønt herefter ikke, at der med Høje kan gøres nogen Indvending mod Udredelsen af de med Udsendelsen af den omhandlede Kommission forbundne Udgifter."

Det kongelige Kommissorium af 28de December 1878 (Ministerialtidende Nr. 197) paalægger Kommissionen:

„at undersøge og til Vor Regjering at afgive Beretning om Aarsagerne til Oprørets Udbrud og om Midlerne til at forebygge en Gjentakelse af samme, at undersøge den ved Oprøret foraarsagede Skade og gjøre Forslag til, paa hvilken Maade der hensigtsmæssigst kan ydes Hjælp til at bøde paa samme, og at tilstaa midlertidige Laan paa Vor Finantsministers Vegne af Statskassens rentebærende Midler mod tilstrækkelig Sikkerhed til saadanne Stadelidte, navnlig i Frederiksted, som ikke paa anden Maade ere istand til at gjenoptage deres Erhverv."

Udvalgets Flertal kan i Et og Alt tiltræde Statsrevisorernes Dresings og Levys ovenførte Bemærkninger. Det er saa langt fra, at Regjeringen ved Udsendelsen af Kommissionen skjøntes at have overskredet sin Competence, at det tværtimod ikke ses rettere, end at den ved Kommissionens Udsendelse paa en heldig Maade har opfyldt en det paahvilende Forpligtelse til under de daværende ekstraordinære Forhold, — da dens Forslag med Hensyn til at raade Bod paa de ulyttelige Begivenheder paa St. Croix vare forkastede, og nye Valg til Folkethinget vare udfærdigede, samt da der herhjemme gjorde sig en saa forskjellig Opfattelse gjældende om de vestindiske Forhold, — at indhente nøjagtige Oplysninger om Aarsagerne til Oprøret, om Stadens Omfang og om de Foranstaltninger, der maatte anses for de hensigtsmæssigste til hurtigst mulig at fremkomme med nye Forslag. Et Strid, der ikke gik videre end til den heromhandlede Kommissions Udsendelse, kunde selvfølgelig ikke indeholde „en ensidig Afgjørelse" til Præjudice for de senere Forhandlinger i Rigsdagen. Heller ikke foreligger der Data til derpaa at begrunde Paastanden om, at Regjeringen ved Kommissionens Udsendelse har været i Strid med Repræsentationens Opfattelse. Vel var der under de foregaaende Forhandlinger fra et enkelt Medlem i det paagjældende Udvalg fremkommet Forslag om Udsendelsen af en paa særlig Maade sammensat Kommission dels til Udbetaling af 300,000 Kr., dels til rentefri Ublaaning af et lignende Beløb af Statskassen til de Stadelidte (Tillæg B til Rigsdagstidende for 1878—79 Sp. 83), ligesom ogsaa et andet Mindretal i Udvalget havde udtalt, at det kunde være stemt for Udsendelsen af en Kommission, der var udrustet med en ekstraordinær Myndighed til at reformere Forholdene paa den saavel paa Administrationens som paa Lovgivningens Omraade. Men foruden at hint Forslag af Forslagsstilleren blev taget tilbage, saaledes kunde selvfølgelig Forhandlingerne om Udsendelsen af en Kommission med ekstraordinær Myndighed, efterat disse havde vilst sig resultatløse, ikke være til Hindrer for, at Regjeringen udsendte en Kommission til at undersøge Forholdene paa Stedet, for paa Grundlag deraf at fremkomme med Forslag, samt til i en enkelt Retning at handle paa Finantsministerens Vegne.